

19.81x33.48	1/2	6	עמוד	המגזין	מערב -	24/02/2022	80736838-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790							

בעיניים שלו

בגיל 70, ראובן גרסטל, מנכ"ל "אוצר התיישבות היהודים", משיק תערוכה ראשונה מעשרות שנות צילום מקומי ומדבר על האהבה לעדשה ועל רעייתו השופטת בדימוס הילה גרסטל: "היא הקדישה לי את קירות משרדה, ושם זכיתי לחשיפה הפומבית הראשונה"

עליה לוי

"בדצמבר 1999 גילו לי גידול בגזע המוח, ובימים ההם ניתוחים כאלה לא היו כל כך מקובלים בארץ. אז נסענו לגרמניה, והיה אבסורד בסיטואציה שטייס ישראלי, שקשור למשפחה של ניצולי שואה, בא לניתוח אצל מנתח איראני על אדמת גרמניה"

אבסורד בסיטואציה שטייס ישראלי, שקשור למשפחה של ניצולי שואה, בא לניתוח אצל מנתח איראני על אדמת גרמניה. לפני כשלוש שנים גילו לי גידול בגרון, אבל אחרי סדרת טיפולים קשים אני גאה לומר שהחלמתי לגמרי."

לפני עשור, ביום הולדתו ה-60, משפחתי רשמה אותו לקורס הצילום הראשון הרשמי שלו, שהוביל לקורסים נוספים ולהתמקצעות משמעותיות בתחום. "ניצולתי את ההזדמנות הזאת עד תום", הוא מספר. "למרות שצילמתי עד אז במשך עשרות שנים, הבנתי שאם אני רוצה להתמקצע ולהשיג תפר אני צריך להתחיל מאפס. החלטתי שאני עושה סדר בדברים. למדתי בצורה תיאורטית חלק מהדברים שלמדתי בחיים בצורה מעשית."

בהמשך הוא יצא למסעות צילום מודרניים כיום בארץ וברחבי הגלובוס, ועד היום הוא לוקח חלק בקבוצות צילום מקצועיות שמי שירות בארץ ומצלמות: "פגשתי אנשים נפלאים כמו טל ישראל ואילן שחר, שיש לי הרבה כבוד אליהם, והם גם מביאים אותי למקומות מיוחדים ועוזרים לי לשפר את טכניקות הצילום."

איך בינתיים דתגובות לתערוכה? "שמחתי גם בפתחת התערוכה וגם אהבתי ריה לגלות שאנשים מתעניינים, וסבורים שהצילומים שלי ראויים. זה מחמם את הלב. קיבלתי פה ושם כבר בקשות למכור את הצילומים, אבל אני כמו כן לא מתכוון לעשות את זה, אין לי שאיפות לפצוח בקריירה נוספת של מוכר תמונות. אני כמו כן מוכן להדפיס כל צילום למי שמבקש זאת בשמחה רבה."

מה התוכניות קדימה? "אני ממשיך לנהל את 'אוצר התיישבות היהודים', ועושה את העבודה הזו בשמחה. יש עוד הרבה מה לעשות במסגרת התפקיד. בנושא הצילום, אני אוהב את זה, עם תערוכה או בלי, אני ממשיך לצאת ולצלם ככל שאני יכול. והאם זה יתפתח בעתיד לתערוכה נוספת? קטונתי מלדעת".

אהבת הארץ, אהבת הטבע וגם אהבת הצי" לוס", הוא מספר, "אבי הגיע ארצה כדוכן טור למשפטים, אבל הוא לא עבד ולו יום אחד במקצוע הזה. הוא הגיע לקיבוץ כחלוץ והעדיף לעבוד כלולן. אחד הדברים שאבי אהב יותר מכל היה ארכיאולוגיה והיסטוריה, והוא זה שהטימע בנו את האהבה לארץ ולטיולים. בטיולים התחלתי לצלם."

אם שמו נשמע לכם מוכר, הרי זה משום שהוא בן זוגה של השופטת בדימוס הילה גרסטל, לשעבר נשיאת בית המשפט המחוזי במחוז המרכז, שניהלה כנציבת הבי"קורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות בשנים 2014-2016. במסגרת תפקידה טיפלה בין היתר בפרשת רות דוד ורונאל פישר והתעמתה בעימות מתוקשר עם פרקליט המדינה דאז שי ניצן. בעקבות כך, הגישה את התפטרותה משירות ציבורי, וכיום היא משמשת מגשרת ובוררת.

בערב פתיחת התערוכה התייחס גרסטל בהומור לעובדה שאשתו היא המוכרת מבין השניים. "כולם מכירים את אשתי, ובאו לראות את התערוכה שלי", אמר.

על התרגשותו באותו ערב אמר: "אני לא רגיל לזה. ולראיה, זוגתי הייתה צריכה לסדר לי כל הזמן את המיקרופון. התרגשתי מאוד, קודם כי זו חשיפה שמעולם לא הייתי בה, ופתאום משהו שאני יוצר לאורך עשרות שנים מקבל חשיפה ובמה בפני מאות אנשים, ביניהם חברים קרובים. זה היה אירוע מאוד מרגש ומשמעותי עבורי. לא ציפיתי שזה יקרה."

על הכינוי "קיבוצניק קשוח", שבו כינתה אותו רעייתו בדברים שנשאה בערב הפתיחה, הוא מספר שכשהשניים הכירו וביקשו למסד את היחסים, היא אמרה לו: זה או אני או הקיבוץ. "זכמונן שהבחירה שלי הייתה בה, לא היה פה ספק", הוא אומר. "אז עזבתי את הקיבוץ ועברנו לגור בעיר, נדרנו לאורך השנים בין הרצליה לרעננה."

את "אוצר התיישבות היהודים" הוא מנהל החל משנת 2010. "זו חברה שהוקמה בשנת 1899 על ידי הרצל, שהבין שלפני לוח ציונית צריך כסף", הוא אומר. "החברה הקימה בזמנו בנק בשם אנגלו פלשתינה. כיום מורכב בחברה פרטית לכל דבר, ואני חנו משקיעים בפרויקטים שונים - מנרלץ ועד פרויקטים סולריים ואנרגיה ירוקה."

הראשונה לזוהת את כישרון הצילום שלו הייתה, לדבריו, רעייתו: "היא הקדישה לי את קירות משרדה, שם בעצם זכיתי לחשיפה הפומבית הראשונה."

בברכה בפתחת התערוכה היא הזכיר רה שעברתם תקופות קשות. "היו לנו שתי תקופות קשות וזכורות. בדצמבר 1999 גילו לי גידול בגזע המוח, ובימים ההם ניתוחים כאלה לא היו כל כך מקובלים בארץ. אז נסענו לגרמניה, והיה

ק לקראת יום הולדתו ה-70 שחל לאחרונה, החליט ראובן גרסטל, בעצת רעייתו ויל"דיו, לאגד את צילומיו הרבים לאורך השנים לכדי תערוכה. "הייתי קצת סקפטי לגבי העניין הזה, מעולם לא חשבתי שאני ראוי להתחייסות כצלם ולחילופין שהצילומים שלי אכן ראויים לתערוכה, לא יודע אם היה לי חלום כזה", הוא אומר.

ובכל זאת, גרסטל, המכהן כמנכ"ל "אוצר התיישבות היהודים", משיק בימים אלה את תערוכת הצילומים "העין הישרא"לית שלי", שתוצג בחודש הקרוב בבית קינן בהרצליה. "הצילומים משקפים את האהבה הגדולה שלי לארצה, לטבע, לישראליות", הוא מספר.

איך החלה הזיקה שלך לצילום? "מגיל צעיר נמשכתי לצילום, וכשהייתי נער, הגיעו לבקר את משפחתי אורחים מאוסטרליה. הם ראו שאני מתעניין בצילום והשאירו לי את המצלמה הפשוטה שלהם. זו הייתה פריצת הדרך שלי בתחום הצילום, אבל לא באופן מקצועי כמו כן, אלא לחלוטין כתחביב."

לאחרונה, עם הרצון לפתוח תערוכה, עבר על הצילומים שצילם לאורך השנים: "בעזרת חברה טובה בשם דלי לישנר, אמרתי בעצמה שהפכה להיות אוצרת התערוכה, גילינו שיש לי לא מעט תמונות שראוי להציג אותן, אז יצאנו לדרך. תהליך בחירת התמונות היה ארוך ומרגש. אבל אי אפשר לומר שגיליתי שאני אמן. אני לא יודע אם זה משהו שמישהו יכול לגלות."

הקיבוץ או אני

גרסטל נולד והתחנך בקיבוץ מעיין צבי, ואת בית הספר התיכון העביר בבית הספר החקלאי כפר גלים. אחרי שנת שירות התגייס לחיל האוויר, סיים קורס טיס והפך לטייס מסוקים מן המגייס. במהלך השירות הצבאי שלו החל ללמוד ראיית חשבון, מקצוע שעסק בו שנים רבות לאחר מכן. "אחד הדברים שתמיד הניעו אותי הוא

"סידרה לי כל הזמן את המיקרופון". הילה גרסטל צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

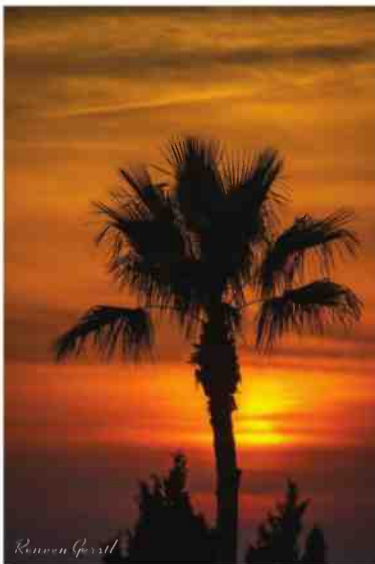

19.02x32.68	2/2	7 עמוד	המגזין - מעריב	24/02/2022	80736837-2
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

"אי אפשר לומר שגיליתי שאני אמן. אני לא יודע אם זה משהו שמישהו יכול לגלות". גרסטל
צילום: ליאור ברקוביץ'

צילומים: ראובן גרסטל

"תהליך בחירת התמונות היה ארוך ומרגש". מתוך התערוכה

Ranon Gestel